

nog niet terstond kon of wilde betrekken, doch het aan Louis Lichtenauer verhuurde. Daardoor kon de jonge firma reeds terstond aardig voor de dag komen. Ruimte was er ook genoeg: 7 m gevel aan de Hoendermarkt en bijna 5 in de Houttuin. Daarboven twee verdiepingen en een zolder, zodat er ook voldoende woonruimte was. De eigenlijke hoendermarkt was juist in 1842 verplaatst naar elders, zodat de stand veel verbeterd was. Eigenaardigerwijs was overigens de muziek- en instrumentenhandel destijds vrijwel in die hoek van de stad geconcentreerd. In de regel was de verkoop van muziek verbonden met die van instrumenten, van boeken, van kantoorbenodigdheden of met een drukkerij. In de Hoofdsteege waren gevestigd de boekhandelaar S. van Reyn Snoeck, die de vertegenwoordiger was van de Brusselse muziekhandelaar L. Lahou. Daar was ook de papierverkoper W. C. de Vletter, die al spoedig met zijn zwager de pianohandelaar J. H. Paling ook in muziek zou handelen. Slechts enkele huizen verder op het Steiger woonde de muziekonderwijzer en -handelaar F. C. G. Weinreich. De pianohandelaar F. G. Coenen huisde op het Toesteiger. De boekdrukkers Mensing & van Westreenen in de Houttuin gaven ook al muziek uit¹⁾. Voor een stad van de toenmalige grootte wijst dat alles op een opgewekt muzikleven. Men stond dan ook vlak vóór het merkwaardige jaar 1844, toen de muziekschool van „Toonkunst” werd gesticht en op 23 januari de nieuwe concertzaal in de Sociëteit „Harmonie” werd geopend. De toonkunstenaar Coenen en de eerste Wouter Hutschenruyter – stamvader van de Rotterdamse dynastie van musici²⁾ en weldra een nauwe relatie van de nieuwe firma – leidden hier het muzikleven, Joh. J. H. Verhulst zou het weldra op nog hoger peil brengen. Naast vooraanstaande kunstenaars traden talrijke goede dilettanten op, hetgeen wijst op een ruime gelegenheid voor een degelijke muzikale opleiding. In 1854 was hier zelfs een schitterend muziekfeest mogelijk, waar de grootste sterren als Liszt, Rubinstein en Hiller onder de feestgenoten waren. De tijd was dus niet slecht voor de vestiging van het depôt van B. Schott Söhne te Rotterdam.

1) Vg. W. N. F. Silbermacher Zijnen in „Caecilia” (Maandblad voor Muziek) van 15 december 1912.

2) Vg. Rotterdamsch Jaarboekje 1927, blz. 34: „Muzikale herinneringen aan de Rotterdamsche schutterij,” door Wouter Hutschenruyter.